

den meget tydeligt har vist to alternativer i dansk politik.

Formanden:

Vi har en række korte bemærkninger til ordføreren, som vi skal prøve at nå her inden inden kl. 20.30.

Hr. Søren Espersen, hr. Jacob Jensen, hr. Torsten Schack Pedersen, fru Ellen Trane Nørby, hr. Rune Lund, fru Gitte Lillelund Bech, hr. Morten Østergaard, hr. Lars Barfoed og hr. Erling Bonnesen har bedt om ordet. Det er hr. Søren Espersen først.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Vi hører nu, at vi skal have en ny dansk udenrigspolitik. Jeg vil egentlig gerne tage det som udgangspunkt, for det er efterhånden ikke fair, at man vil lancere et alternativ til den VK-regering, der sidder nu med Dansk Folkeparti som støtteparti, når man på en række afgørende områder slet ikke kan finde fodslag.

Vi har hørt det med hensyn til skole-, erhvervs-, skatte- og udlændingepolitik. Og nu skal vi altså have en ny udlændingepolitik, sandsynligvis med hr. Villy Søvnald som minister.

Lad os tage Afghanistan som udgangspunkt. Med en socialdemokratisk ledet regering med SF som deltager skal vi så trække os tilbage fra Afghanistan, eller fortsætter vi der? Vi har faktisk et mandat, der i øjeblikket løber uden tidsbegrænsning.

Kl. 20.05

Det er bare for at komme med ét eksempel på, hvor fatamorganaagtigt og hvor løst det her samarbejde er. Men lad os koncentrere os om Afghanistan.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Der er jo adskillige punkter i en ny dansk udenrigspolitik, hvor jeg er helt overbevist om, at et andet flertal ville placere sig et helt andet sted, end det nuværende flertal har gjort.

Det nuværende flertal har jo systematisk placeret sig i umiddelbar forlængelse af den mest højreorienterede amerikanske præsident i mands minde, en præsident, der efterlader en verden, der på stort set samtlige målbare punk-

ter er blevet en langt mere farlig verden de sidste 5 år. Man har simpelt hen taget fejl.

Efter vores opfattelse er Afghanistanindsatsen i Helmand en fejl, fordi den ikke er kædet sammen med et samlet bud på, hvordan man vil vinde hjerterne hos afghanerne. Vi har i den seneste Afghanistandebat sagt, at vi gerne vil diskutere en hel anden ramme, hvor man er med til at støtte styret i Kabul, hvor man er med til at tilbyde et alternativ for de opiumbønder, der bliver drevet i armene på narkobaroner, og hvor man i øvrigt har et samarbejde med et USA, der respekterer internationale konventioner. I så fald ville debatten være en helt anden.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Det er da ikke uinteressant, at fru Helle Thorning-Schmidt som Socialdemokratiets leder har bakket fuldstændig op om den aktion og den mission, vi har i Afghanistan i øjeblikket med snart 600-700 soldater netop i Helmandregionen. Det er da ikke uinteressant, at vi måske kan få en regering, hvor en del af regeringen simpelt hen ikke kan være med på den mission, fordi det strider mod alt, hvad SF står for.

Vores sikkerhedspolitik er jo ikke noget, man sådan kan skalte og valte med. Og jeg spørger igen, for jeg synes ikke, at jeg har fået et ordentligt svar: Hvis vi får en ny regering med SF som deltager, er vi så ikke længere med i Afghanistan på den mission og med det mandat, vi har nu?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes ellers, jeg var ret tydelig. Altså, hr. Søren Espersens grundtanke er, at når vi går i gang i Helmandprovinsen, så er det sådan, at hver gang vi skyder en talebaner, så er der en talebaner mindre – det tror jeg er et direkte citat.

Sådan fungerer verden ikke, for hver gang man skyder en talebaner, så skyder man, som det hedder i Radioavisen, nogle formodede talebanere. Nogle af dem viser sig efterfølgende at være fuldstændig almindelige civile folk.

Nu skal jeg ikke stille spørgsmål, men jeg kan godt stille et retorisk spørgsmål: Tror man, at man skaber færre talebanere, hvis man en dag har dræbt 40 civile afghanere? Jeg tror ikke på det; jeg tror tværtimod, at man har skabt i tusindvis af nye.